

D E C I Z I E

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

Iuliana Oprea, Valentina Clevadi

examinînd recursurile declarate de Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere „Cenar” societate cu răspundere limitată și Negru Veaceslav, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere „Cenar” societate cu răspundere limitată împotriva lui Negru Veaceslav cu privire la încasarea dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014 prin care a fost admis apelul declarat de Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere „Cenar” societate cu răspundere limitată, s-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 23 octombrie 2013, fiind emisă o nouă hotărâre de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 03 decembrie 2012, DFPP „Cenar” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Negru Veaceslav cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în iunie 2006 au convenit cu pîrîtul să efectueze lucrările de reparație și reconstrucție a barului ce le aparține din numele și sursele financiare ale întreprinderii.

Menționează că în perioada 22.06.2006 – 25.10.2006 Negru Veaceslav a primit suma de 115 680 lei, în baza dispozițiilor de plată, însă nu și-a îndeplinit obligațiile asumate și nici nu a restituit mijloacele bănești.

La 09 iulie 2007 au expediat în adresa pîrîtului pretenția prin care au solicitat prezentarea dărilor de seamă sau restituirea sumelor primite, dar a fost lăsată fără răspuns.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2011, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2012, s-a încasat de la Negru

Veaceslav în beneficiul DFPP „Cenar” SRL suma de 115 680 lei și cheltuielile de judecată. Hotărârea judecătorească a fost executată la 11 aprilie 2012.

Consideră că pentru perioada utilizării mijloacelor bănești reținute, de la 28 iulie 2007 până la 11 aprilie 2012, pîrîtul este obligat să achite dobînda de întîrziere prevăzută de art.619 din Codul civil.

Cere reclamantul, încasarea de la Negru Veaceslav dobînda de întîrziere în mărime de 98 622,75 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 octombrie 2013 acțiunea depusă de DFPP „Cenar” SRL împotriva lui Negru Veaceslav cu privire la încasarea dobînzii de întîrziere a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, DFPP „Cenar” SRL a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014 a fost admis apelul declarat de DFPP „Cenar” SRL, s-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 octombrie 2013, fiind emisă o nouă hotărâre de admitere în parte a acțiunii. S-a încasat de la Negru Veaceslav în beneficiul DFPP „Cenar” SRL dobînda de întîrziere în mărime de 11 930 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 626,32 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014 a fost respinsă cererea lui Negru Veaceslav privind corectarea greșelilor din decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 septembrie 2014 a fost respins recursul declarat de Negru Veaceslav prin intermediul reprezentantului Canțer Oleg și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014.

La 12 mai 2014 DFPP „Cenar” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea recursului și modificarea deciziei instanței de apel prin majorarea sumei încasate cu titlu de dobîndă de întîrziere.

În susținerea recursului s-a indicat că la determinarea perioadei pentru care urmează a fi încasată dobînda de întîrziere instanța de apel a interpretat eronat prevederile art.512 și 513 din Codul civil. Susține că în virtutea raportului obligațional debitorul este obligat să execute cu bună-credință și diligență obligația asumată la data pretinsă de creditor, fără a fi necesară intervenția instanțelor judecătorești și a executorului judecătoresc pentru forțarea acestuia de a le executa.

Consideră că termenul scadență pentru achitarea sumei de 115 680 lei a fost data 28 iulie 2007, cînd a expirat termenul de 7 zile după înaintarea de către creditor a somației privind achitarea datoriei.

La 14 mai 2014 a declarat recurs și Negru Veaceslav, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a indicat că, concluziile instanțelor judecătorești sunt în contradicție cu materialele pricinii, fiind aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea. În acest sens susține că prin hotărârea pronunțată în pricină instanța de apel și-a depășit atribuțiile, fiind încasată dobânda de întârziere pentru perioada 23 noiembrie 2011 – 11 aprilie 2012, dar prin pretențiile înaintate în pricină intimatul a solicitat încasarea dobânzii de întârziere începând cu 28 iulie 2007.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 martie 2014 (f.d. 158), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării sub semnătură a deciziei, recursurile se consideră declarate în termen.

Verificând în limitele invocate în recurs legalitatea hotărârii atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de DFPP „Cenar” SRL, a admite recursul declarat de către Negru Veaceslav și a modifica decizia instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. e) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

Din materialele pricinii se constată că instanța de apel corect a conchis că în baza contractului de mandat în perioada 22 iunie 2006 – 25 octombrie 2006, Negru Veaceslav a primit de la DFPP „Cenar” SRL mijloace financiare în sumă de 115 680 lei pentru executarea obligațiilor de reprezentare în procesul executării lucrărilor de reparație și reconstrucție a încăperii (bar) situate în mun. Chișinău, str. Mt. Bănulescu Bodoni, 28/2, precum și legalizarea acestor lucrări.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2011 s-a încasat de la Negru Veaceslav în beneficiul DFPP „Cenar” SRL suma de 115 680 lei, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2012.

Conform probelor din dosar, decizia definitivă și executorie a Curții de Apel Chișinău privind încasarea sumei de 115 680 lei de la Negru Veaceslav, nu a fost executată începând cu 23 noiembrie 2011, însă executarea propriu zisă a avut loc la 11 aprilie 2012 când Negru Veaceslav a achitat datoria față de DFPP „Cenar” SRL.

În acest sens, Colegiul menționează că, instanța de apel a ajuns la concluzia de a încasa de la Negru Veaceslav în beneficiul DFPP „Cenar” SRL suma de 11 930 lei, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada noiembrie 2011- 11 aprilie 2012.

Aici, Colegiul civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că, recursul declarat de Negru Veaceslav în partea în care se indică că instanța de apel incorect a încasat dobânda de întârziere pentru perioada noiembrie 2011 – 11 aprilie 2012, este fondat și urmează să fie admis.

Potrivit art. 585 CC, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Potrivit art. 619 alin. (1) și (2) CC, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Conform art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Coroborînd prevederile enunțate, instanța de recurs consideră că DFPP „Cenar” SRL este în drept să solicite de la Negru Veaceslav încasarea dobânzii de întârziere doar începînd cu 23 noiembrie 2011, dată la care a fost emisă decizia definitivă și executorie a Curții de Apel Chișinău privind încasarea sumei de 115 680 lei și pînă la 11 aprilie 2012, data executării definitive a hotărîrii judecătorești, iar reieșind din rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei și rata de bază de 9% calculate, conform datelor prezentate de DFPP „Cenar” SRL, suma dobînzilor pentru neexecutarea în termen a obligației pecuniare, va constitui 6 691 lei pentru perioada de la 23 noiembrie 2011 pînă la data executării definitive – 11 aprilie 2012.

În susținerea opiniei sale, Colegiul reține că, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 11 930 lei a fost efectuată greșit de către instanța de apel la pronunțarea deciziei sale, respectiv suma nu a fost calculată corect.

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil consideră că, decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014 urmează să fie modificată în partea încasării dobânzii de întârziere prin micșorarea acesteia de la 11 930 lei pînă la 6 691 lei.

Prin urmare, cu referire la recursul declarat de DFPP „Cenar” SRL, Colegiul menționează că suma de 98 622.75 lei pretinsă de DFPP „Cenar” SRL cu titlu de dobîndă de întârziere este neîntemeiată, motiv din care nu poate fi satisfăcută integral.

În astfel de împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate de DFPP „Cenar” SRL nu pot constitui temei de admitere a recursului declarat, deoarece sunt nefondate și se combat cu circumstanțele sus constatate.

Reieșind, din considerentele menționate, Colegiul Civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de DFPP „Cenar” SRL, a admite recursul declarat de către Negru Veaceslav și a modifica decizia instanței de apel în partea încasării dobânzii de

întârziere în sumă de 11 930 lei prin micșorarea sumei încasate până la 6 691 lei, deoarece în această parte nu au fost apreciate pe deplin circumstanțele pricinii și au fost interpretate eronat normele de drept material. În rest, decizia instanței de apel, fiind întemeiată și legală, urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 419, art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere „Cenar” societate cu răspundere limitată.

Se admite recursul declarat de către Negru Veaceslav.

Se modifică decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere „Cenar” societate cu răspundere limitată împotriva lui Negru Veaceslav cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, în partea în care s-a dispus încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 11 930 lei de la Negru Veaceslav și se dispune micșorarea mărimii dobânzii de întârziere până la 6 691 lei de la Negru Veaceslav în beneficiul Direcției de Furnizare a Produselor Petroliere „Cenar” societate cu răspundere limitată.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014 se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Iuliana Oprea

Valentina Clevadi